

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE
POLITIONELE INFORMATIE
Dienst Beleidsgegevens

VEILIGHEIDSMONITOR 2009

Analyse van de enquête voor de
provincie Limburg

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i> _____	3
<i>Inleiding</i> _____	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i> _____	6
1.1. De steekproef _____	6
1.2. Responsgraad in Limburg _____	6
1.3. Profiel van de respondenten van Limburg _____	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i> _____	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie Limburg _____	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Limburg _____	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i> _____	11
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Limburg _____	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Limburg _____	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Limburg _____	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Limburg _____	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i> _____	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Limburg _____	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Limburg _____	19
4.3. Melding en aangifte _____	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number” _____	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau _____	21
Melding _____	22
Aangifte _____	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau _____	24
Melding _____	24
Aangifte _____	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i> _____	26
5.1. Melding _____	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact _____	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i> _____	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten _____	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten _____	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctioneren</i> _____	30
7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België _____	30

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	_____ 31
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	_____ 32
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	_____ 33
7.5. Waardering van de verschillende politietaken	_____ 34
7.6. De wijkagent	_____ 35

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie Limburg van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2008-2009», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2009. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door GfK Significant, een onafhankelijk, extern onderzoeksbureau.

Het is reeds de zevende enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2009).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorïeën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2009 op niveau van de provincie Limburg en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2009.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. In functie van deze herverdelingen, werd in 2009 het totaal gewicht van de 36.948 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per entiteit.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie Limburg werden 2270 gezinnen bevestigd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 944.

1.2. Responsgraad in Limburg

Om de 2270 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2009 te realiseren, werden 4189 nummers gebruikt, waarvan er 365 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (1130) en aantal weigeringen tijdens het interview (5), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 67%, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons ligt hoger dan het nationaal gemiddelde van 63% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Re sponsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	3824
Aantal afgenomen enquêtes	2270
Afspraak (later terugbellen)	27
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	1114
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	5
Weigering om deel te nemen via telefoon	16
Geen Frans of Nederlands	142
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	158
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	92
Geen contact	365
Geen antwoord	266
Antwoordapparaat	84
Bezet	15
Totaal	4189

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in Limburg om 2270 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2009 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 67%.

Wat betreft het profiel van de weigeraars blijkt het vooral om 65-plussers te gaan.

1.3. Profiel van de respondenten van Limburg

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van de provincie, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklasse (voornamelijk 50-64 jaar) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in Limburg. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

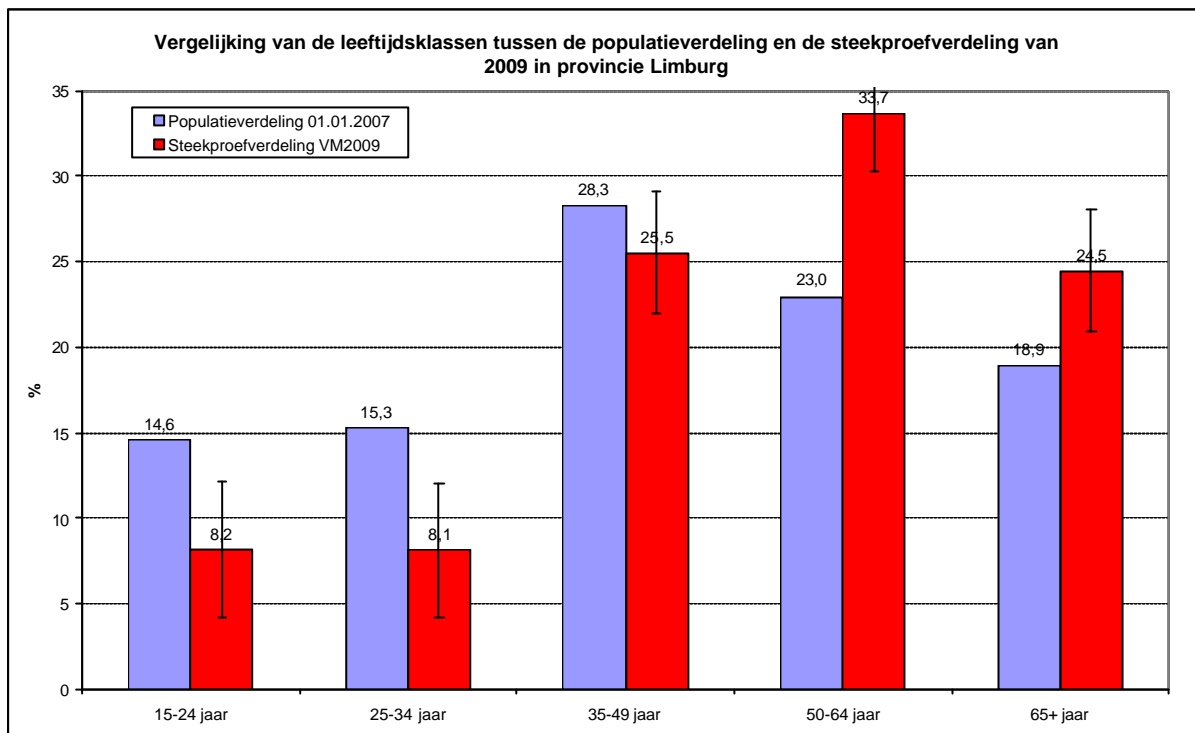

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie Limburg. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 690.125.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in de provincie Limburg

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 3 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (62%), inbraak (45%) en rommel op straat (36%). Meer dan één op drie Limburgers beschouwt deze situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Ze behoren ook op federaal niveau tot de meest problematische.

Deze drie buurtproblemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet uit het oog verliezen. De volgende drie situaties worden door 25 à 30% van de respondenten als een probleem ervaren: agressief verkeersgedrag (30,5%), geluidsoverlast door verkeer (25%) en fietsdiefstal (24%).

Vergeleken met het nationale niveau worden alle buurtproblemen als minder problematisch ervaren in de provincie Limburg. Zo bijvoorbeeld agressief verkeersgedrag, waar een verschil van wel vijftien procent waarneembaar is tussen Limburg (30,5%) en het federale niveau (45%).

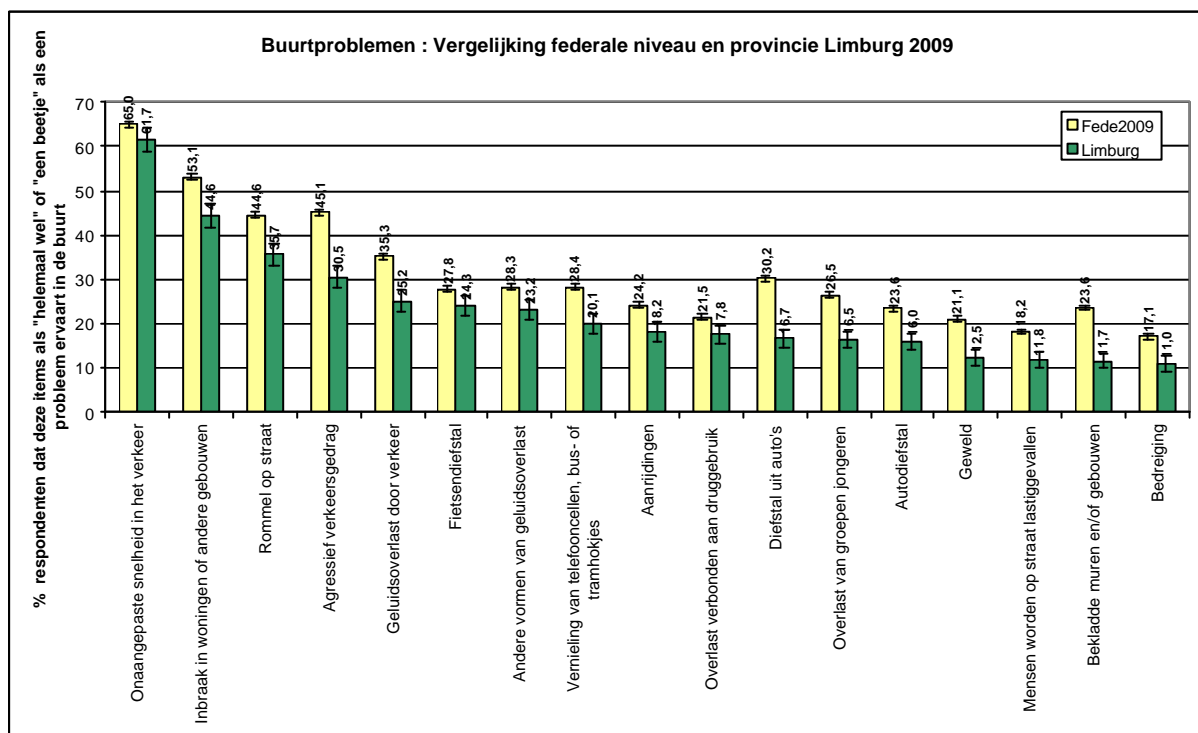

Fig. : De buurtproblemen in 2009 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt de antwoorden "helemaal wel" en "een beetje" op de vraag: "Ervaart u de volgende feiten of situaties als een probleem in uw buurt?" De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Limburg

Tussen 2006 en 2009 zijn in de provincie Limburg de buurtproblemen gedaald of op hetzelfde niveau gebleven. Enkel onaangepaste snelheid in het verkeer is significant toegenomen: van 56% in 2006 naar 62% in 2009. De sterkste dalingen ten opzichte van 2006 zijn: agressief verkeersgedrag (van 43% naar 30,5%), diefstal uit auto's (van 29% naar 17%), autodiefstal (van 22% naar 16%) en "geweld" (van 17% naar 12,5%). Ook fietsdiefstal, overlast verbonden aan druggebruik, overlast van groepen jongeren en "bedreiging" zijn – zij het in iets lichtere mate (drie à vier procent) gedaald.

Ook op langere termijn vertoont een groot deel van de buurtproblemen een dalende tendens. Dit is vooral het geval voor inbraak (van 56% in 2000 naar 45% in 2009), agressief verkeersgedrag (van 48% in 2000 naar 30,5% in 2009), vernieling van telefooncellen, bus- of tramhokjes (van 28% in 2000 naar 20% in 2009) en diefstal van en uit auto's (van 26% in 2000 naar 16% in 2009, respectievelijk van 29% in 2000 naar 17% in 2009).

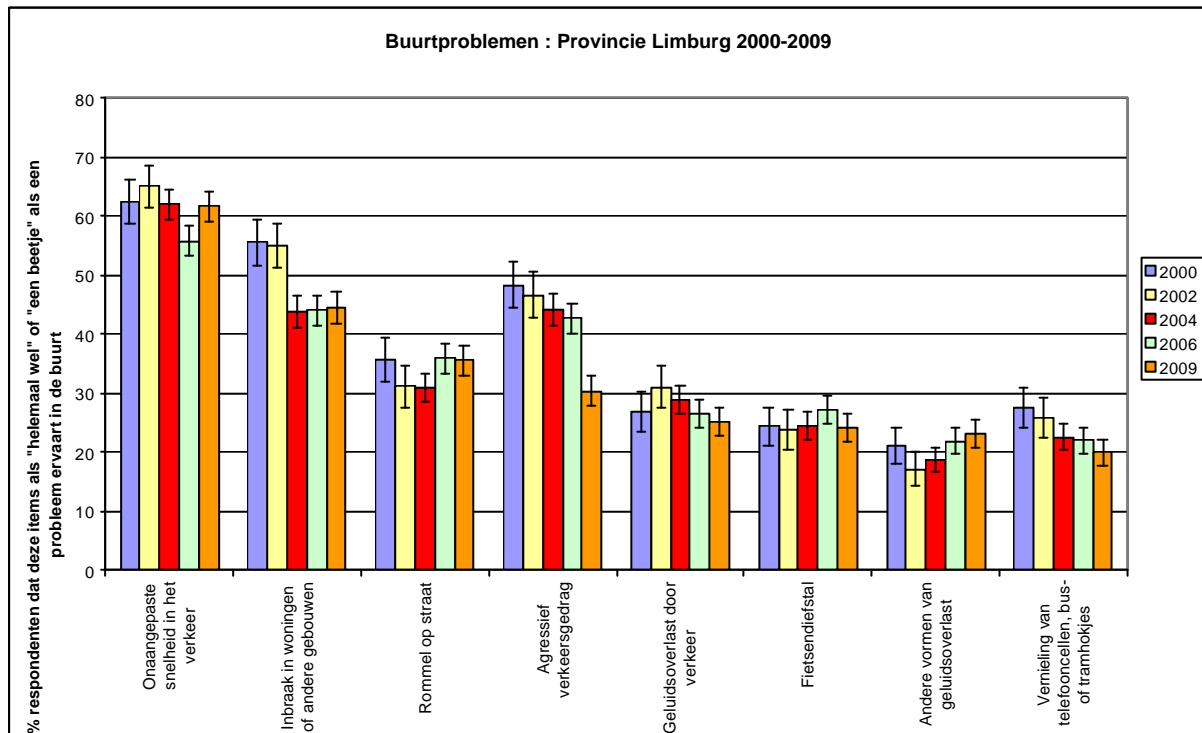

Fig. : De buurtproblemen (selectie). Vergelijking 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevraagd; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt de antwoorden "helemaal wel" en "een beetje" op de vraag: "Ervaart u de volgende feiten of situaties als een probleem in uw buurt?" De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2009 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Limburg

Na een significante toename tussen 1998 en 2000 is er na 2002 een daling waarneembaar van het onveiligheidsgevoel in Limburg. Het zijn uiteindelijk 4,3% van de bevroegde burgers die aangeven zich "altijd" of "vaak" onveilig te voelen in 2009. Dit is het laagste percentage sinds de bevraging van 1998.

In vergelijking met het landelijke gemiddelde voelen de Limburgers zich doorheen de jaren doorgaans veiliger. Enkel in 2000 was er geen significant verschil tussen beide niveaus.

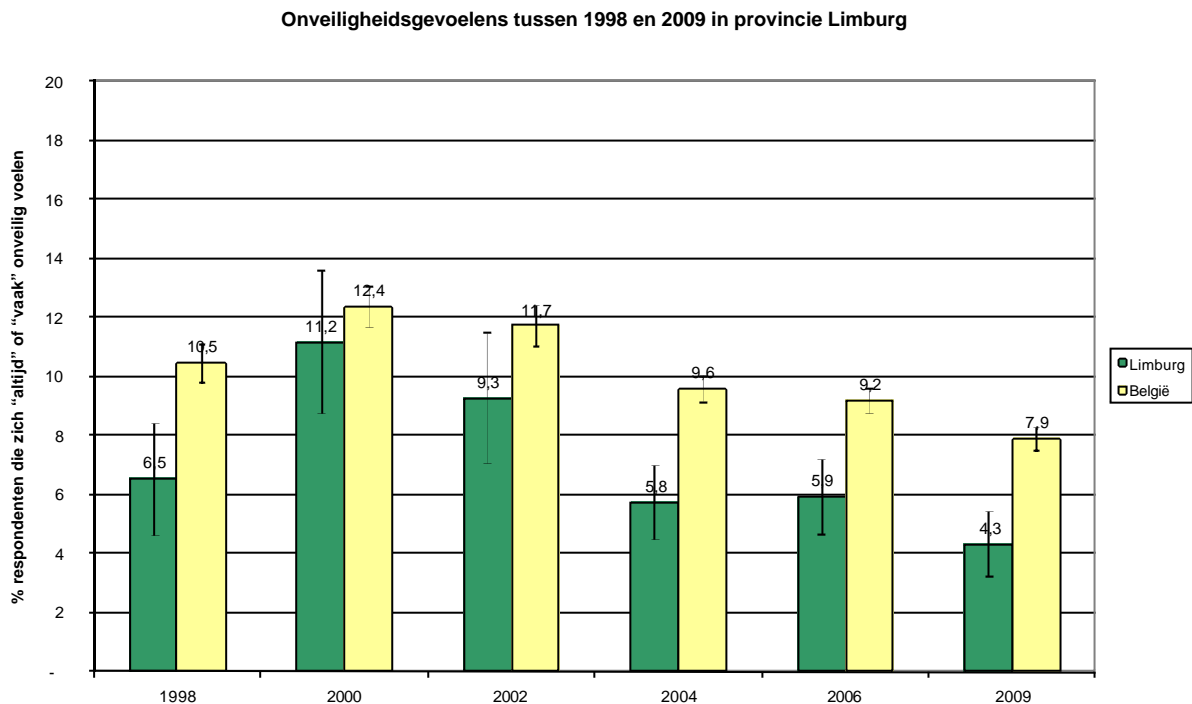

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Limburg

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag : “Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ?”

Deze benadering wordt aangevuld met zes andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- wegbrengen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)
- vermijden het openbaar vervoer te nemen (nieuw item sedert 2008/2009)

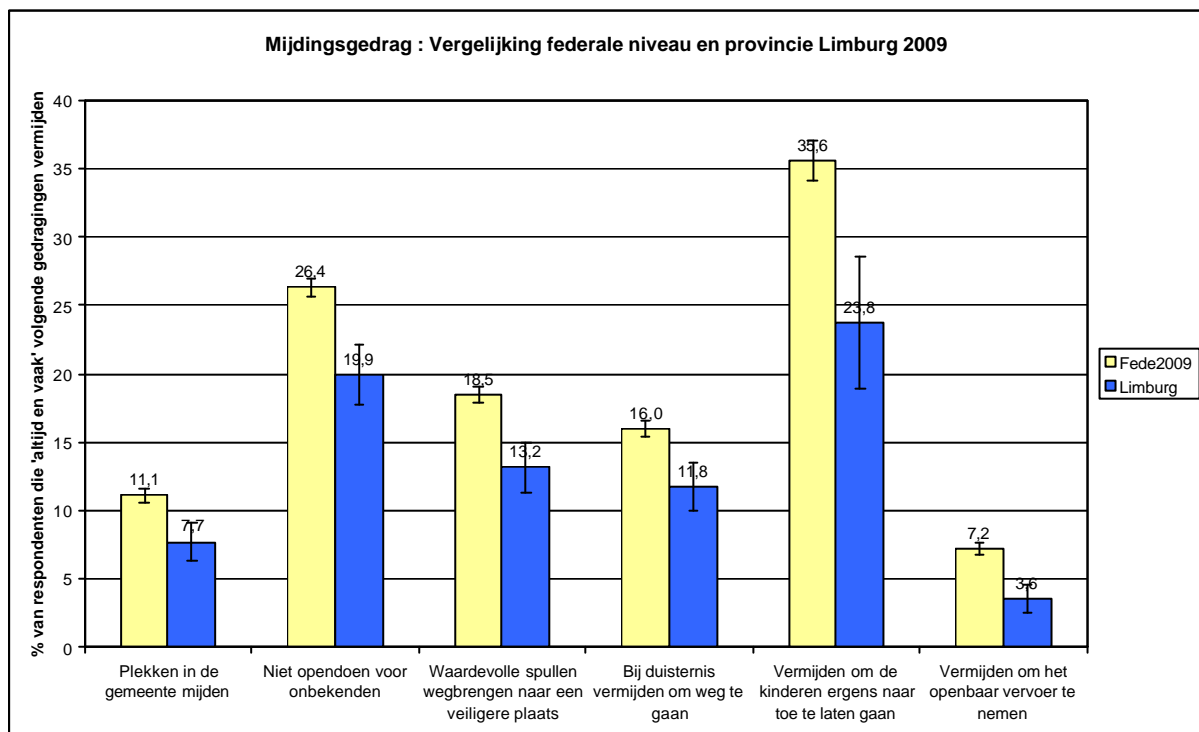

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord “altijd” en “vaak” op de 6 vragen. Vergelijking tussen het federale niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie Limburg blijkt duidelijk dat de frequentie waarmee de burgers bepaald mijdingsgedrag stellen, verschilt naargelang de aard ervan. Van de respondenten met kinderen geeft 24% aan te vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten. Van alle respondenten vermijdt 20% “altijd” of “vaak” om de deur te openen voor onbekenden. De overige mijdingsgedragingen komen minder voor: 13% brengt “altijd of vaak” zijn waardevolle voorwerpen naar een veiligere plaats, 12% vermijdt om het huis te verlaten als het donker is en bijna 8% zal bepaalde plaatsen in de gemeente mijden. Op de nieuwe vraag met betrekking tot het openbaar vervoer antwoordt tenslotte 3,6% van de Limburgse respondenten te vermijden het openbaar vervoer te nemen omdat men het niet veilig vindt.

Inwoners van Limburg stellen minder mijdingsgedrag vergeleken met het nationale niveau. Dit geldt voor alle bevroagde items.

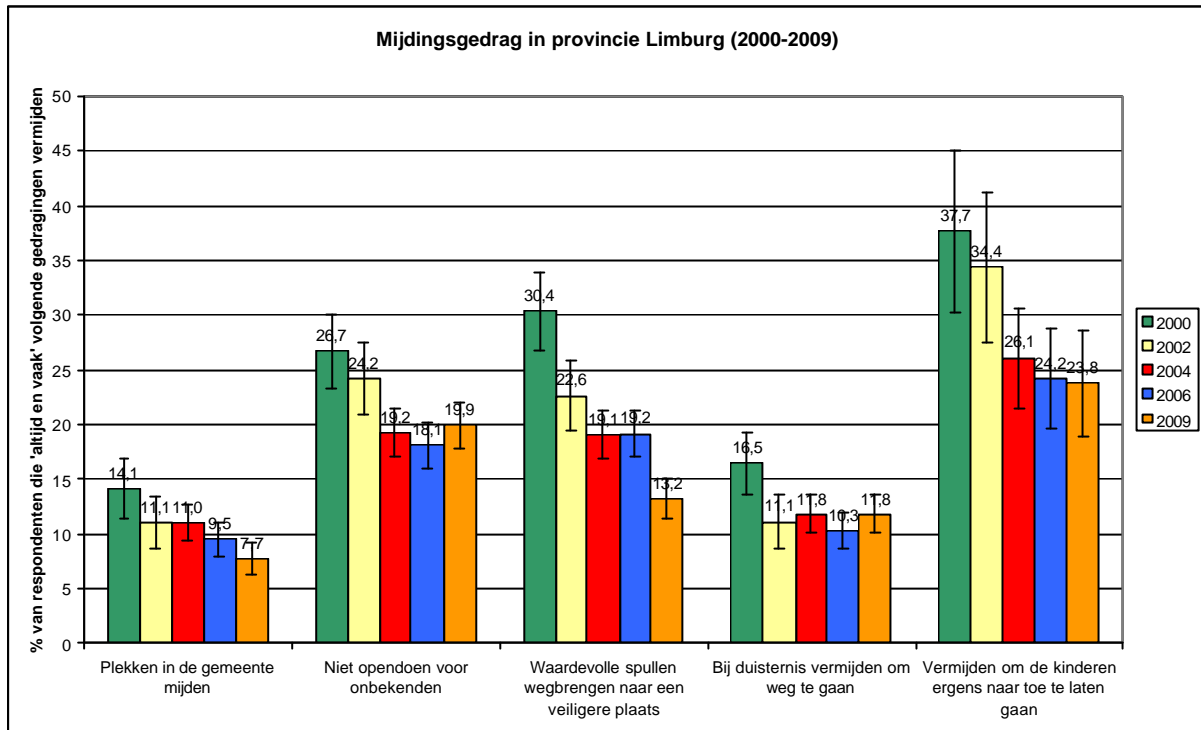

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord “altijd” en “vaak” op 5 vragen (het vermijden het openbaar vervoer te nemen komt niet voor in deze evolutiegrafiek, gezien het een nieuw item betreft). Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009 . De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Ten opzichte van 2006 is er daling voor het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats (van 19% in 2006 naar 13% in 2009) en het mijden van plekken in de gemeente (van 9,5% in 2006 naar 7,7% in 2009)

Op langere termijn vertonen alle mijdingsgedragingen een dalende tendens. Zo kent bijvoorbeeld het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats tussen 2000 en 2009 een halvering (van 30% in 2000 naar 13% in 2009).

3.3. Het ingeschatte risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Limburg

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met enkele vragen die peilen naar het ingeschatte risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten:

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden:

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

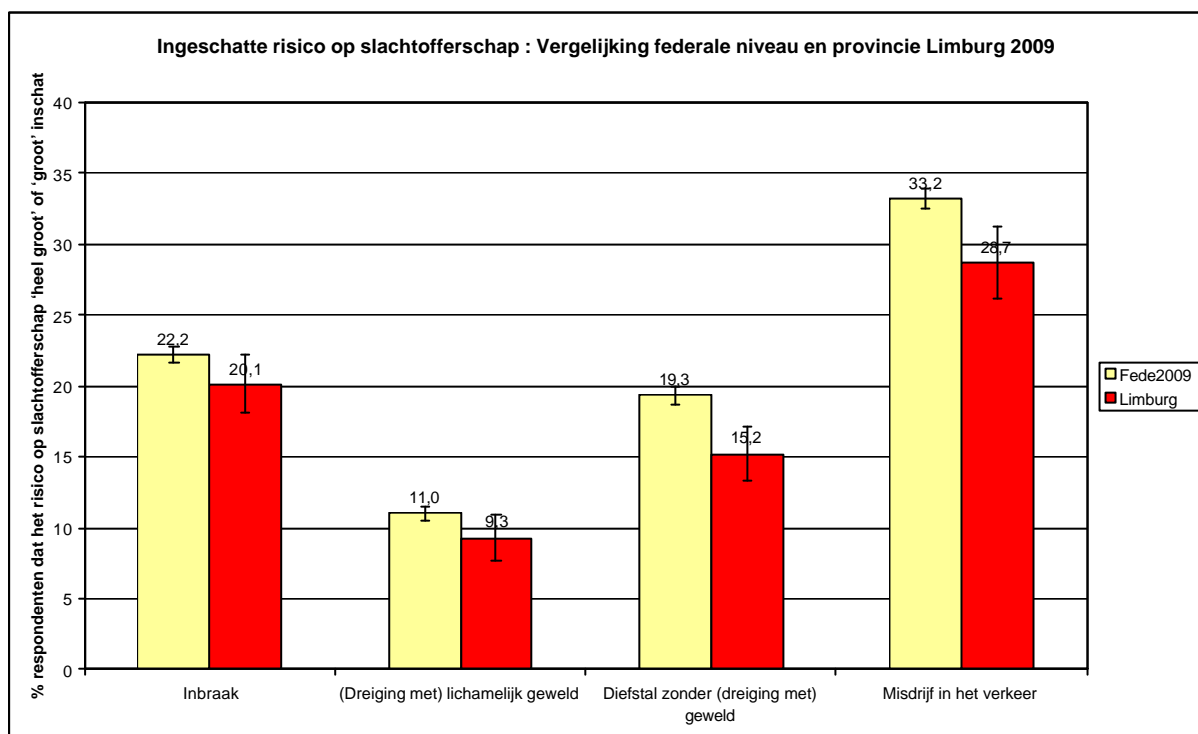

Fig. Het ingeschatte risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie. De ingeschatte risico's "heel groot" en "groot" werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.).

De burgers die werden bevroegd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,...) wordt het hoogst ingeschat. 29% van de bevroegde burgers beschouwt de kans om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer als (heel) groot. Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak wordt als (heel) groot ingeschat door een vijfde van de bevroegde burgers. Het risico op slachtofferschap van diefstal zonder (dreiging met) geweld (15%) en (dreiging met) lichamelijk geweld wordt lager ingeschat (9%).

Vergeleken met het nationale gemiddelde schatten de inwoners van de provincie Limburg het risico dat ze slachtoffer worden van één van de bevroegde delicten, doorgaans lager in. Voor inbraak is er echter geen significant verschil tussen beide niveaus.

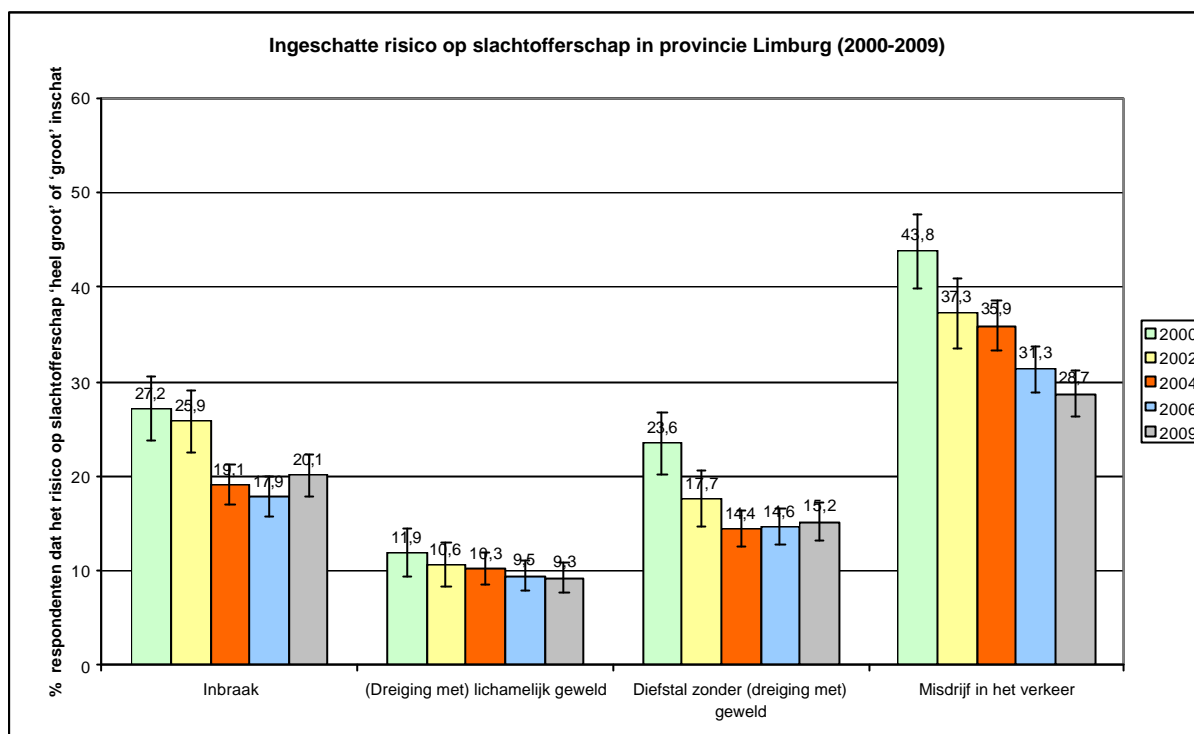

Fig. Het ingeschatte risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2009. De ingeschatte risico's "heel groot" en "groot" werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake het ingeschatte risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijkingen met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.

In 2009 schatten meer inwoners van de provincie Limburg het risico om slachtoffer te worden van een inbraak als (heel) groot in dan in 2006 (van 18% in 2006 naar 20% in 2009). Omgekeerd is het ingeschatte risico op slachtofferschap van een misdrijf in het verkeer gedaald: van 31% in 2006 naar 29% in 2009. Voor de overige ingeschatte risico's is er een status quo.

Op langere termijn zijn de ingeschatte risico's op slachtofferschap voor alle delicten gedaald. Bij (dreiging met) lichamelijk geweld is het verschil tussen 2000 (12%) en 2009 (9,3%) miniem, doch statistisch significant. Een uitgesproken dalende tendens is vast te stellen voor het percentage burgers dat het risico op slachtofferschap van een misdrijf in het verkeer als (heel) groot inschat: van 44% in 2000 naar rond de 36% in 2002 en 2004, over 31% in 2006 en verder gedaald naar 29% in 2009. Net zoals de voorgaande jaren blijft dit wel de problematiek die de Limburgers het meeste bezig houdt.

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Limburg

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

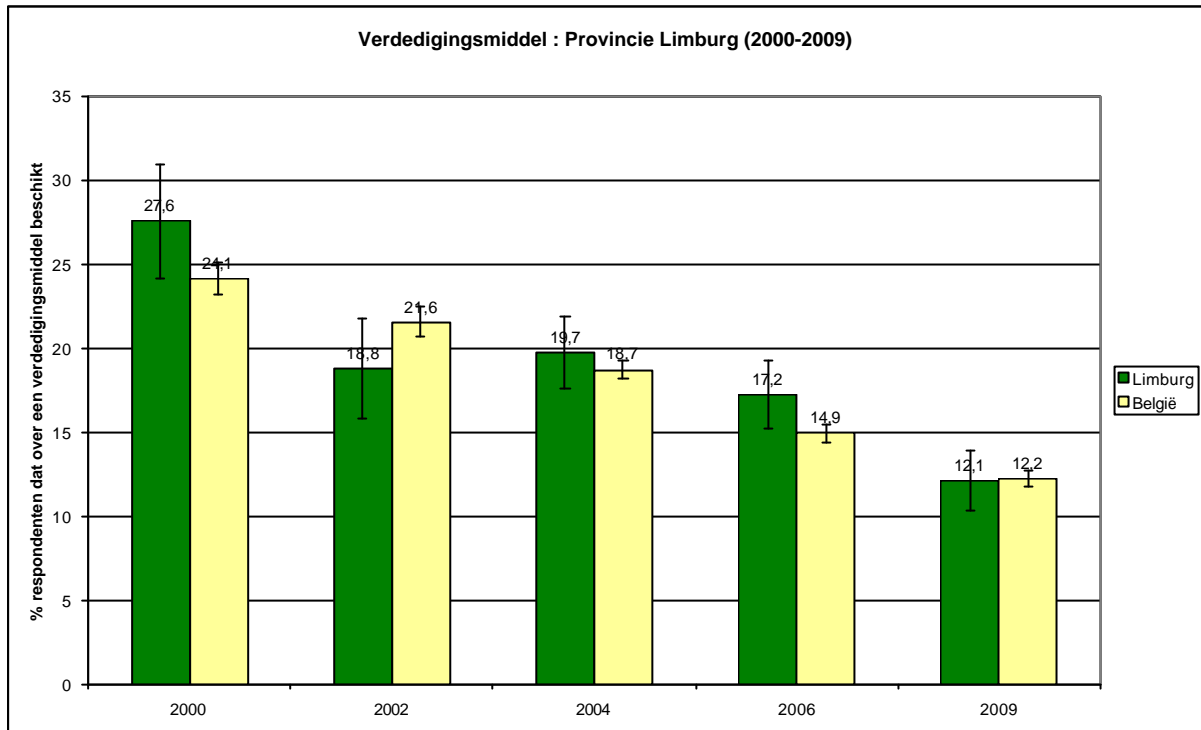

Fig. Percentage personen die antwoordden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Het bezit van een verdedigingsmiddel kent een eerder dalende tendens in de provincie Limburg, met een eerste sterke afname tussen 2000 (28%) en 2002 (19%). In 2009 zijn het uiteindelijk 12% van de Limburgers die beschikken over een verdedigingsmiddel. Dit is opnieuw een significante daling ten opzichte van 2006 (17%).

Hiermee situeert de provincie Limburg zich op hetzelfde niveau als het nationale gemiddelde.

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Limburg

De delicten op niveau van het huishouden omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd bevraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2008 en 31 december 2008). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: “poging tot inbraak”, “inbraak met diefstal”, “vernielingen”, “autodiefstal”, “diefstallen uit auto’s”, “beschadiging van auto’s”, “motordiefstal”, “beschadiging van motoren”, “fietsdiefstal” en “bromfietsdiefstal”.

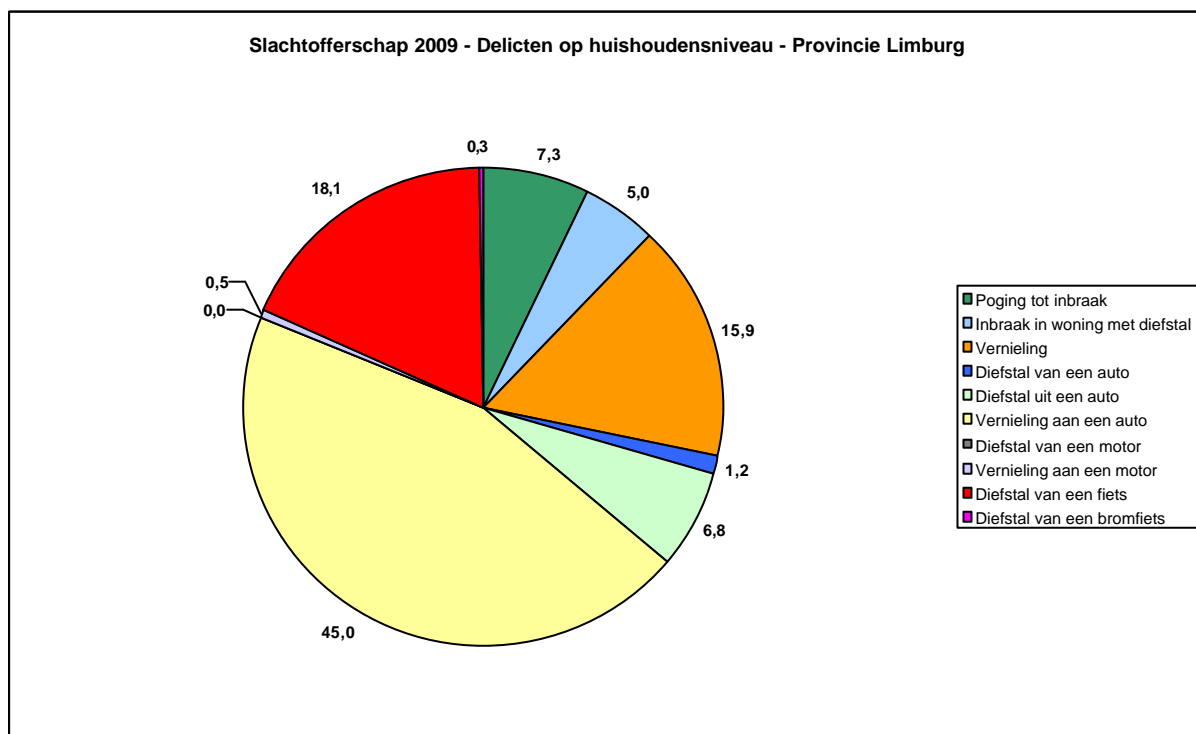

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in (2008-)2009. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: sla A.I.).

Wanneer de respondent aangaf slachtoffer te zijn geweest van een delict op huishoudensniveau, bleek dit in bijna de helft van de gevallen om vernieling aan een auto te gaan (45%). De huishoudens werden ook vaak slachtoffer van fietsdiefstal (18%) en van vernieling (andere dan vernieling aan auto's, moto's of eventueel bij een inbraak) (16%). De andere delicten werden minder vaak vermeld; nog 7,3% voor poging tot inbraak, 6,8% voor diefstal uit een auto en 5% voor inbraak. De overige delicten kwamen minder dan 2% voor.

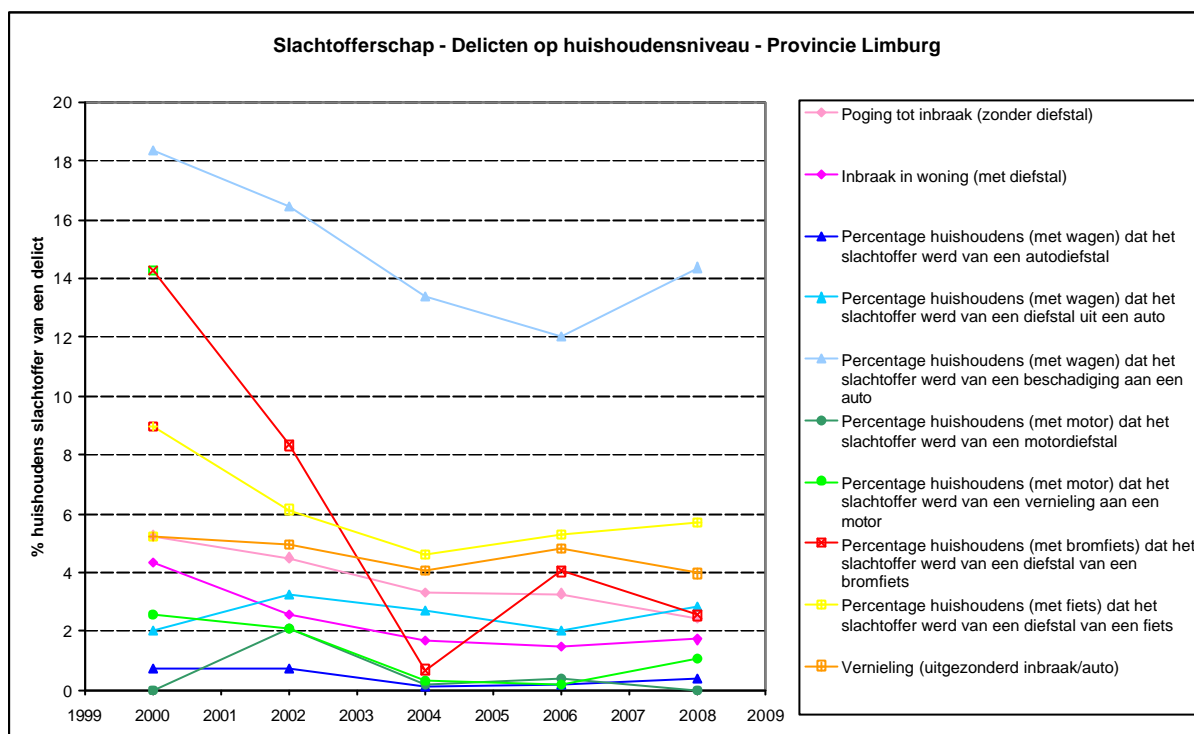

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2000, 2002, 2004, 2006 en (2008-)2009, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: GV. sla B.1.2., GV. sla B.1.3., GV. sla B.2.2.2., GV. sla B.2.3.2., GV. sla 2.4.2., GV. sla 3.1.2., GV. sla B.3.2.2., GV. sla B.3.3.2., GV. sla B.3.4.2., GV. sla B.4.).

Teruggebracht op de totale populatie van alle huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant, geven de slachtoffercijfers volgend beeld.

In de 12 maanden die het interview vooraf gingen, werden de huishoudens in de provincie Limburg het vaakst slachtoffer van beschadiging aan een auto (14,4% van de huishoudens was slachtoffer). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage.

Ten opzichte van 2006 is het percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een inbraakpoging gedaald van 3,3% naar 2,5%. Hetzelfde geldt voor vernielingen, waar er een afname is van 4,8% naar 4% van de huishoudens. Daarentegen was er een toename voor diefstallen uit auto's (van 2% naar 2,9%) en beschadigen van auto's (van 12% naar 14,4%).

Op langere termijn, ten opzichte van 2000, zijn verschillende delicten gedaald. Poging tot inbraak (van 5,6% naar 2,5%), en inbraak (van 4,3% naar 1,7%) vertonen een dalende tendens. Ook volgende delicten zijn gedaald ten opzichte van 2000, met schommelingen tussenin: beschadigen aan auto's (van 18,4% naar 14,4%), bromfietsdiefstallen (van 14,3% naar 2,5%) en tot slot fietsdiefstal (9% naar 5,7%).

4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Limburg

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijke slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2008 en 31 december 2008) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstal met (bedreiging met) geweld”, “diefstal vanaf de persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer”, “bedreiging met lichamenlijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijf in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

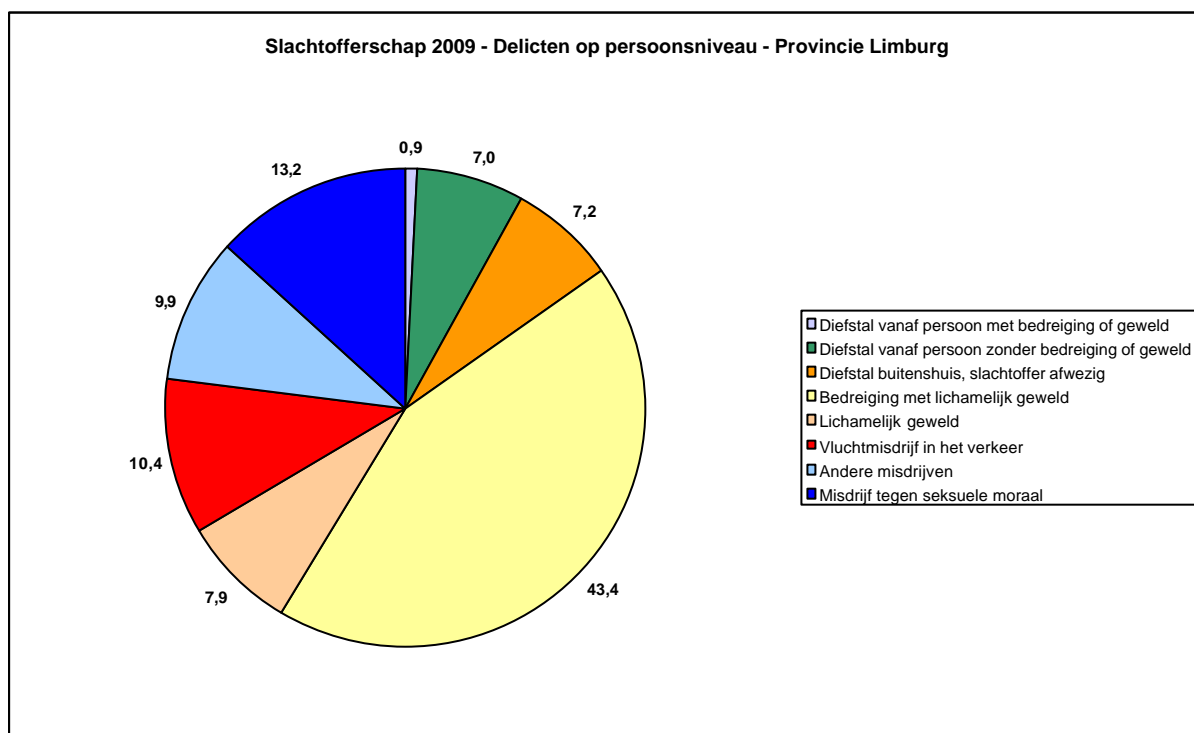

Fig. : De delicten op persoonsniveau in (2008-)2009. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel sla B.1.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2009 is het de rubriek bedreiging met lichamenlijk geweld die zich met 43% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten in de provincie Limburg. 13% van de slachtoffers kreeg te maken met een misdrijf tegen de seksuele moraal. In een tiende van de gevallen werd de respondent het slachtoffer van een vluchtmisdrijf in het verkeer. De overige delicten werden iets minder vermeld: 8% voor lichamenlijk geweld en 7% voor diefstal in afwezigheid van het slachtoffer en diefstal vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging. De overige delicten kwamen minder voor.

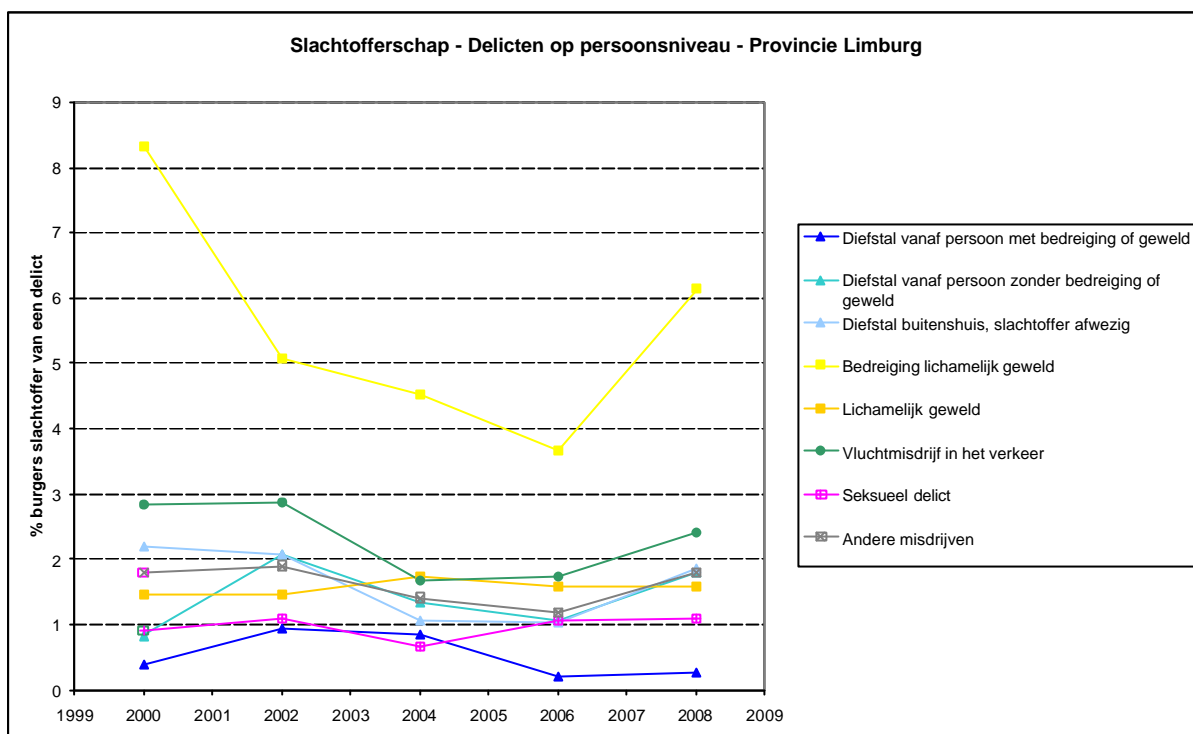

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004, 2006 en (2008-)2009, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: GV. sla D.2., GV. sla D.3, GV. sla D.4., GV. sla D.6., GV. sla D.7., GV. sla D.8., GV.sla D.9., GV. sla D.10.).

Teruggebracht naar de totale populatie van alle inwoners van de provincie Limburg, geven de slachtoffercijfers volgend beeld.

In de loop der jaren is “bedreiging met lichamelijk geweld” in de provincie Limburg het persoonsdelict waarvan de meeste burgers slachtoffer zijn geweest de 12 maanden die het interview vooraf gingen (6,1%). Dit is tevens het meest voorkomende persoonsdelict op federaal niveau. Op de tweede plaats volgt “vluchtmisdrijf in het verkeer” met ongeveer 2,4% slachtoffers onder de inwoners.

Ten opzichte van 2006 zijn er stijgingen voor verschillende persoondelicten. Zo is het percentage inwoners in de provincie Limburg dat slachtoffer werd van diefstal zonder bedreiging of geweld toegenomen van elf slachtoffers op duizend inwoners (1,1%) naar achttien op duizend (1,8%). Ook volgende delicten kennen een stijging: diefstal in afwezigheid van het slachtoffer (van 1% naar 1,9%), bedreiging met lichamelijk geweld (van 3,7% naar 6,1%) en tot slot vluchtmisdrijf in het verkeer (van 1,7% naar 2,4%). De overige delicten kennen een status quo ten opzichte van 2006.

Wat lange termijnevoluties betreft, springt vooral de beweging van het delict “bedreiging lichamelijk geweld” in het oog. Na een sterk dalende tendens van 8,3% in 2000 naar 3,7% in 2006, komt hieraan een einde en klimt het percentage slachtoffers opnieuw naar 6,1%.

4.3. Melding en aangifte

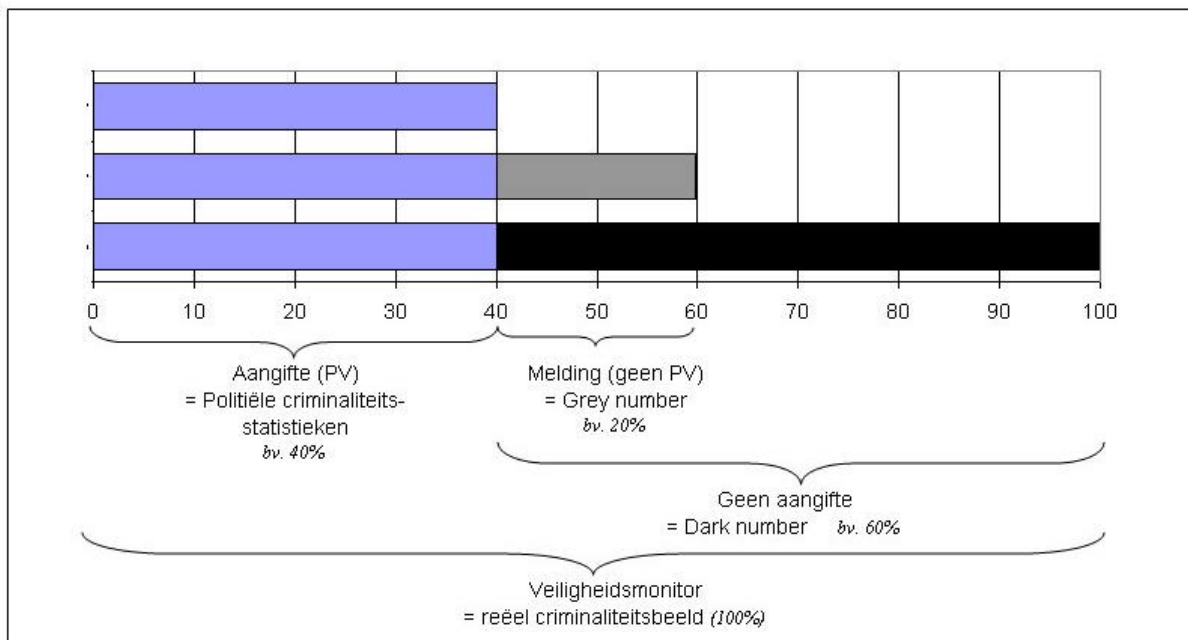
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal gepleegde misdrijven zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politie en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgde misdrijven. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de misdrijven omschrijven als het “dark number”; het aantal gepleegde feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey¹ en dark number, aangezien aan de respondent, die slachtoffer werd van een misdrijf, gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module “melding en aangifte” kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van misdrijven gemeld of aangegeven worden. Net zoals vorig jaar wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

¹ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gebracht maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politie geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

a) Melding

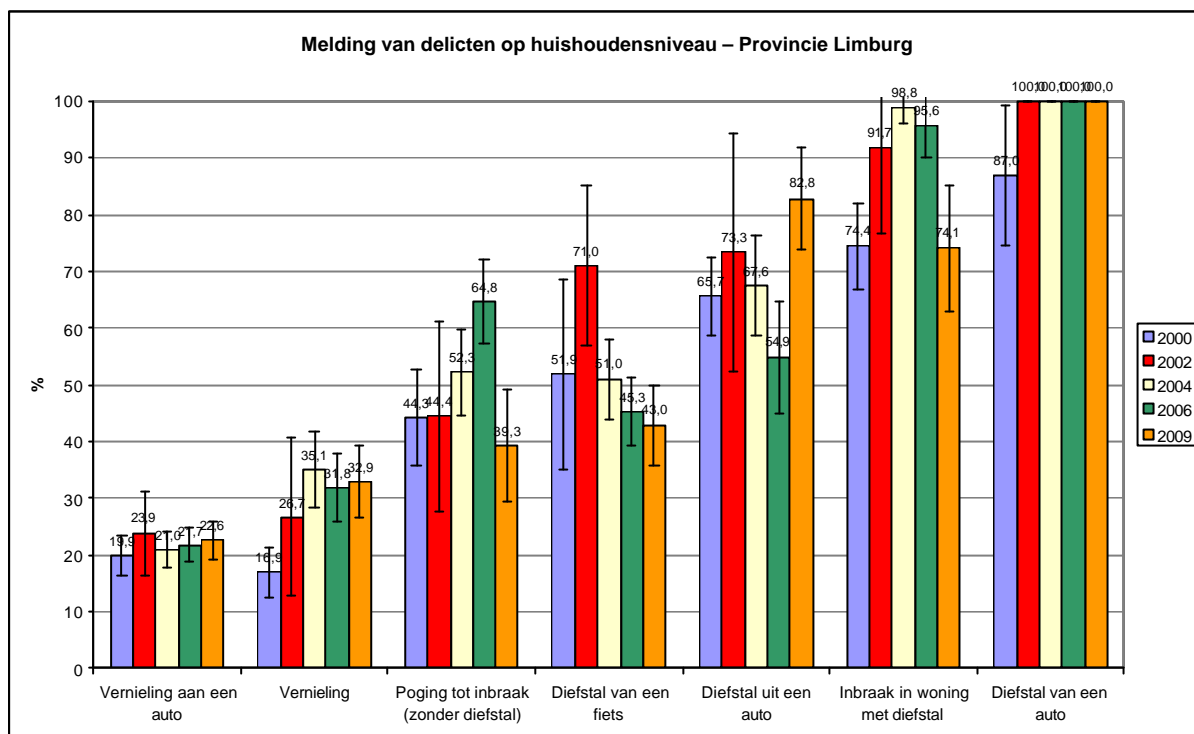

Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2009 in de provincie Limburg (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat meteen opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt naargelang de aard van het delict. Schade aan voertuigen en vernielingen maken nog altijd weinig deel uit van de meldingen (23%, respectievelijk 33%). De autodiefstallen en inbraken worden daarentegen vaker gemeld aan de politie.

Ten opzichte van 2006 is het aantal meldingen van diefstal uit een auto toegenomen van 55% naar 83%. Omgekeerd is er daling van de meldingsbereidheid van inbraken (van 96% naar 74%). Ook het percentage meldingen van pogingen tot inbraak is, na een stijging tussen 2004 en 2006, opnieuw gedaald (van 65% naar 39%).

Op langere termijn bekeken is voor een aantal delicten het percentage meldingen vrij stabiel. Zo wordt “vernieling aan een auto” doorheen de jaren in (ruim) één op vijf van de gevallen gemeld. Andere kennen meer schommeling. Zo vertoont het meldingspercentage van volgende delicten een stijging, gevolgd door een daling, op kortere of op langere termijn: “poging tot inbraak” (van 52% in 2004 naar 65% in 2006 en daarna naar 39%), fietsdiefstal (tussen 2000 en 2002 van 52% naar 71% en daarna naar 40 à 50%) en inbraak (74% met een tussentijdse stijging naar ruim 90%). Omgekeerd neemt het aantal meldingen van diefstallen uit auto’s een duik in 2006 (van ongeveer 68% naar 55% in 2006 en daarna naar 83%).

b) Aangifte

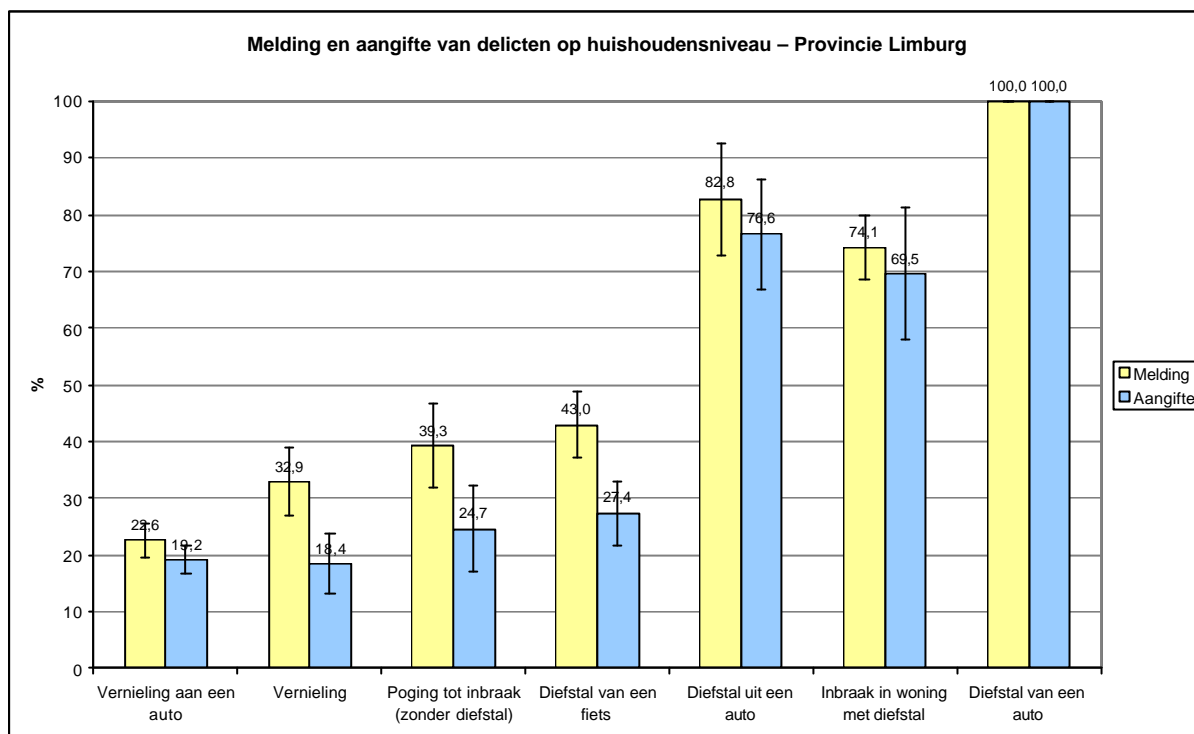

Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2009 in de provincie Limburg (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoont dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

Voor een aantal delicten, zoals voor inbraken, ligt het aantal meldingen en het aantal aangiften dicht bij elkaar. Echter is bij verschillende delicten het aangiftecijfer lager dan het meldingspercentage. Zo wordt “poging tot inbraak” in 39% van de gevallen wel gemeld aan de politie, doch wordt slechts 25% geformuleerd. Eenzelfde conclusie geldt voor “vernieling” (33% meldingen versus 18,5% aangiften), fietsdiefstal (43% versus 27%) en in mindere mate ook voor vernieling aan een auto (23% versus 19%).

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

a) Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (22%) dan de delicten op huishoudensniveau (37%).

Geen enkel van de persoonsdelicten bereikte een meldingspercentage hoger dan 50% in de provincie Limburg in 2009. Het meest gemeld werden de diefstallen vanaf de persoon zonder bedreiging/geweld: 48%. Seksuele delicten (4,7%) en bedreiging met lichamelijk geweld (15%) kennen doorheen de jaren een lage meldingsbereidheid.

Het aantal meldingen voor diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer schommelt sterk en kende ten opzichte van 2006 opnieuw een stijging: van 11% naar 29%.

Voor verschillende persoonsdelicten is het meldingspercentage echter gedaald, vergeleken met 2006. Dit is het geval voor bedreiging met lichamelijk geweld (van 24% naar 15%), waarmee een einde komt aan de eerder stijgende tendens. Ook het aantal meldingen van lichamelijk geweld is opnieuw teruggevallen van 58% naar 24,5%. Tenslotte is er daling voor diefstal vanaf de persoon met bedreiging/geweld: van 66% naar 17% van de feiten die het voorwerp uitmaken van een melding.

Op langere termijn valt een dalende tendens op van het meldingspercentage van “vluchtmisdrijf in het verkeer” sedert 2002: van 61% naar 31%

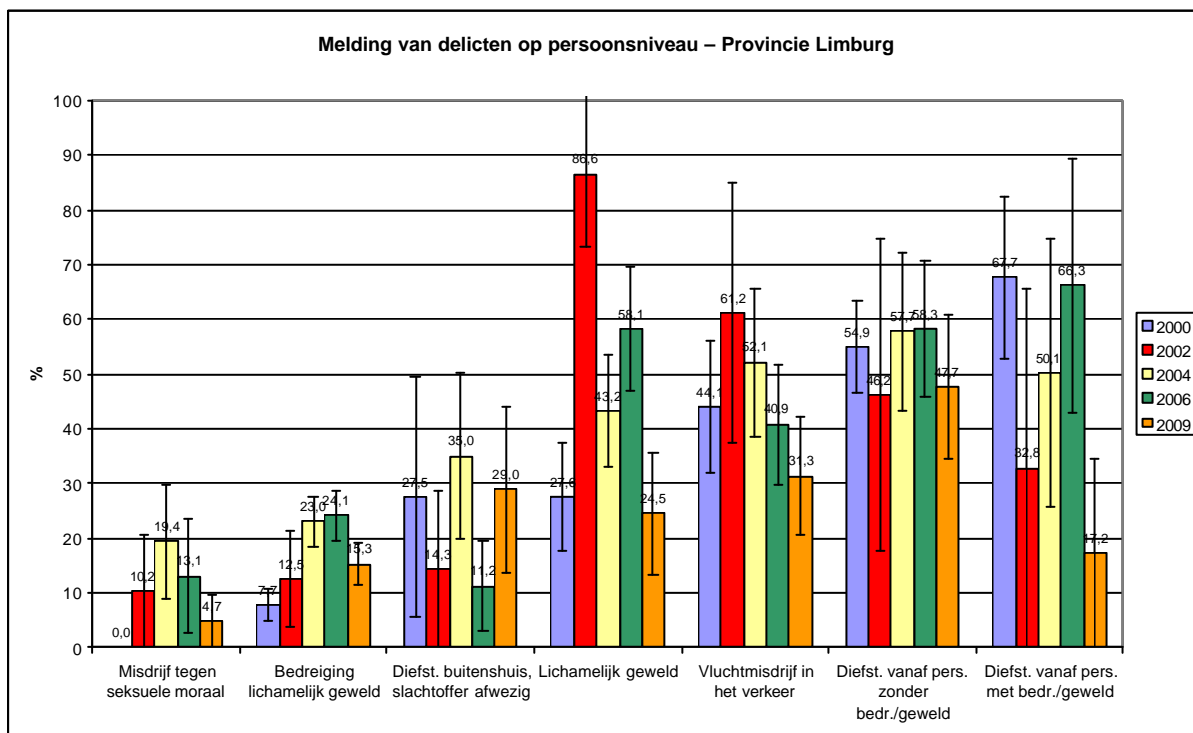

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2009 in de provincie Limburg. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

b) Aangifte

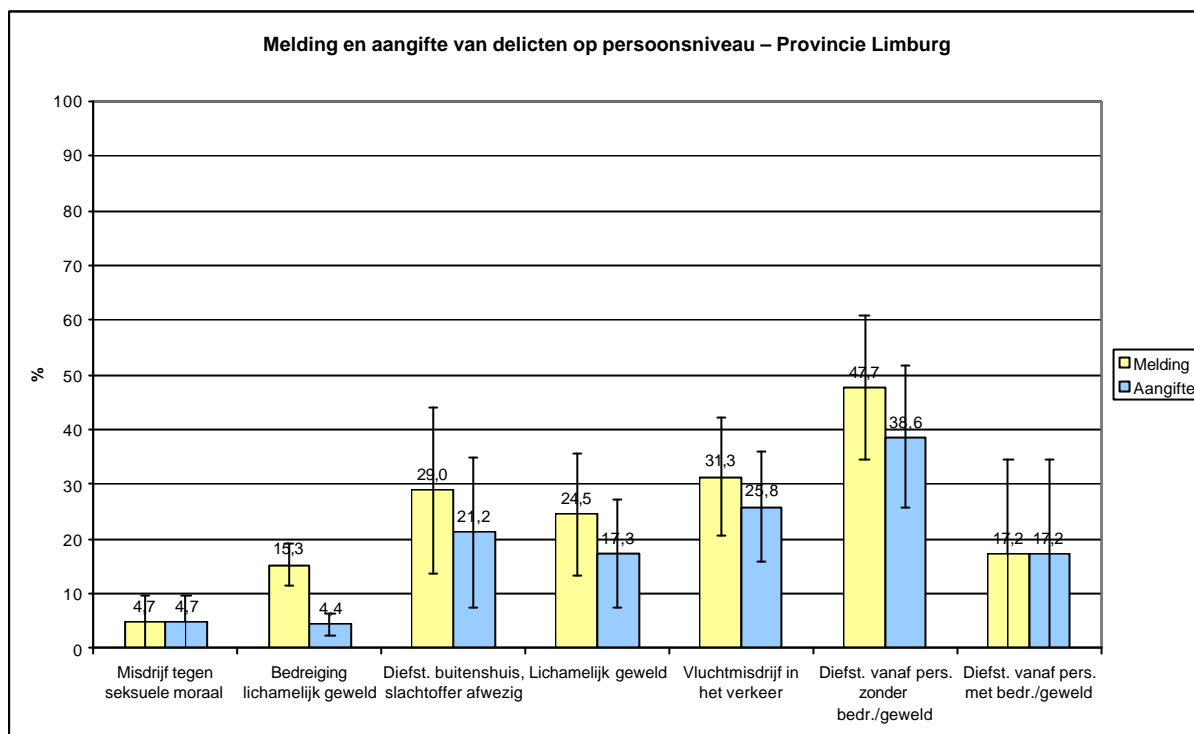

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2009 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, ligt ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 14% van de bevroegde delicten op persoonsniveau aangegeven. Dit betekent een dark number van 86% (grey number van 8%) in de provincie Limburg.

Van bedreiging met lichamelijk geweld wordt slechts 15% gemeld aan de politie. 4,4% van de feiten resulteert in een proces-verbaal. Voor de andere persoonsdelicten zijn er geen significante verschillen tussen de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het delict waarvan de respondent – het laatst – slachtoffer was geworden, werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie Limburg heeft ongeveer twee op drie (67%) van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was geworden, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

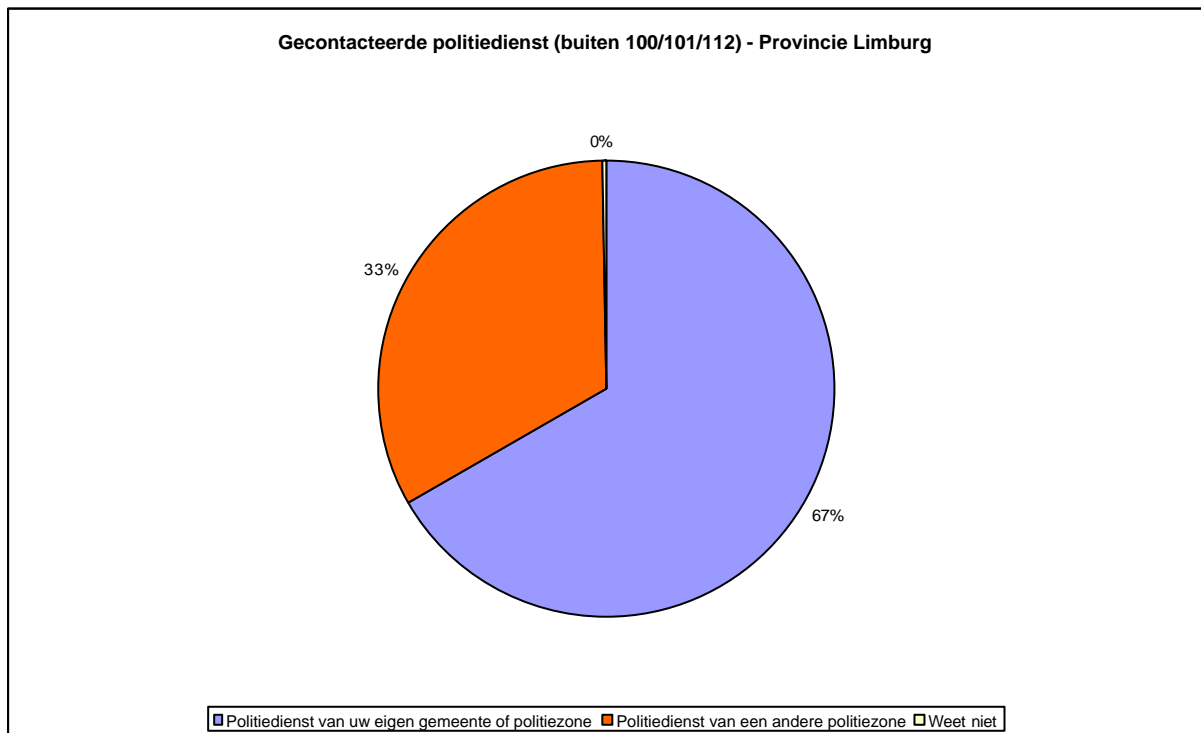

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie Limburg. (tabel VG lst A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (50,5% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (24% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie Limburg.

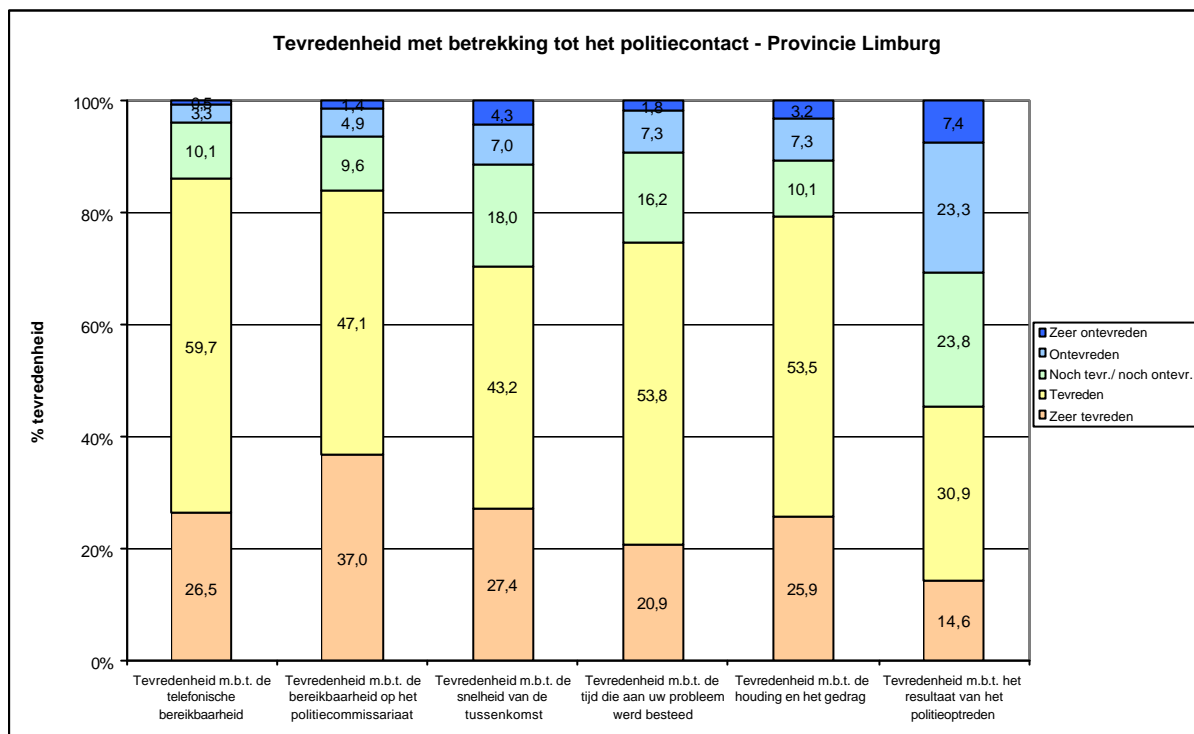

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2009 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de telefonische bereikbaarheid (86% is hierover tevreden tot zeer tevreden) en de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (84% is (zeer) tevreden) in de provincie Limburg.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de houding en het gedrag van de politie (79%), de tijd die aan hun probleem werd besteed (75%) en de snelheid van de tussenkomst (71%). 45,5% van de respondenten, tenslotte, is tevreden tot zeer tevreden over het resultaat van het politieoptreden. 31% is daarentegen (zeer) ontevreden over laatstgenoemd aspect.

De tevredenheid over de politietussenkomst bij het (laatst overkomen) slachtofferschap ligt in de provincie Limburg en op federaal niveau ongeveer gelijk.

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alsook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie Limburg, bedraagt 28%. Het betreft in drie vierde (75%) van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

Ongeveer 79% van de inwoners van de provincie Limburg verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 88% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, 82% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 78% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

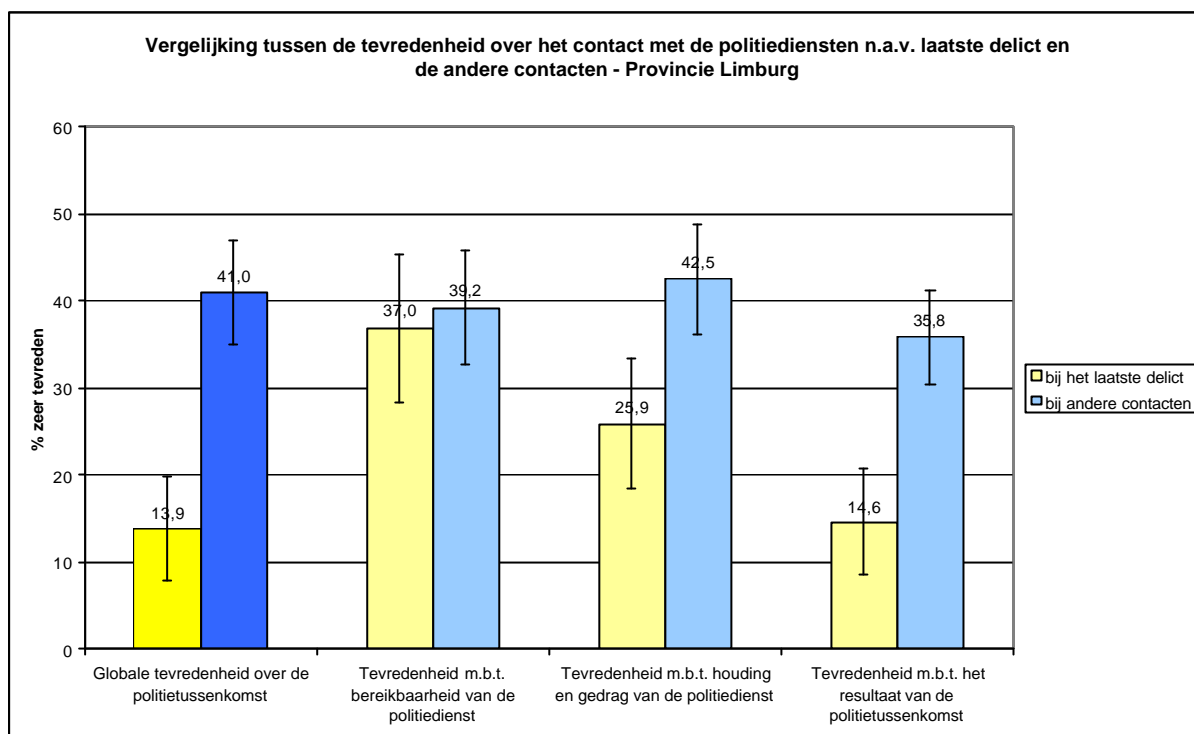

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie Limburg (in 2009) Enkel de antwoorden “zeer tevreden” worden in de grafiek afgebeeld. (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Bovenstaande grafiek geeft de antwoorden “ZEER tevreden” weer. Wanneer men deze antwoorden van de respondenten die slachtoffer waren geworden van een delict, vergelijkt met die van de personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring, ...), stelt men een significant verschil vast tussen beide.

Globaal gezien zegt 41% van de burgers in de provincie Limburg zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 14% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 39% en 19% op federaal niveau.

Dit verschil is het grootst met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (15%) dan niet-slachtoffers (36%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de houding en het gedrag van de politiedienst is sterk verschillend; van de slachtoffers is 26% zeer tevreden hierover, tegenover 43% van de niet-slachtoffers.

Met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid is er geen statistisch significant verschil; slachtoffers en niet-slachtoffers zijn hierover ongeveer even zeer tevreden.

Hoofdstuk 7 : Politiefunctie

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

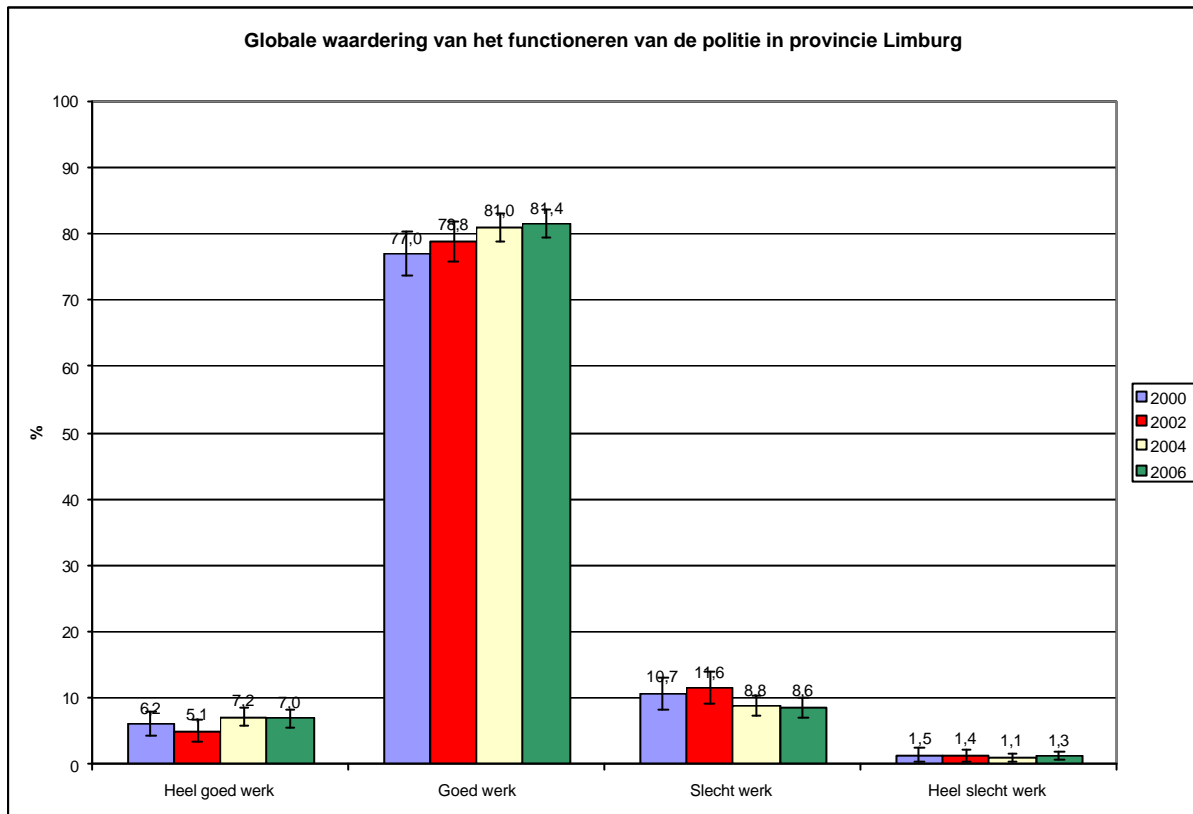

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 89% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 9%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie Limburg meent ongeveer 88% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert in België. Dit resultaat situeert zich rond het federale percentage. Ongeveer 10% van de inwoners van de provincie Limburg is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken. Dit percentage strookt eveneens met het federale.

Het aantal respondenten dat vindt dat de Belgische politie goed (of zeer goed) werkt, is quasi gelijk gebleven tussen 2006 en 2009 in de provincie Limburg. Op langere termijn, sedert 2000, stelt men een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 83% in 2000 naar 88% in 2009. Het percentage inwoners van de provincie Limburg dat van mening is dat de politie in België slecht (of zeer slecht) werk levert, is dan ook gedaald van 12 % in 2000 naar 10% in 2009.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

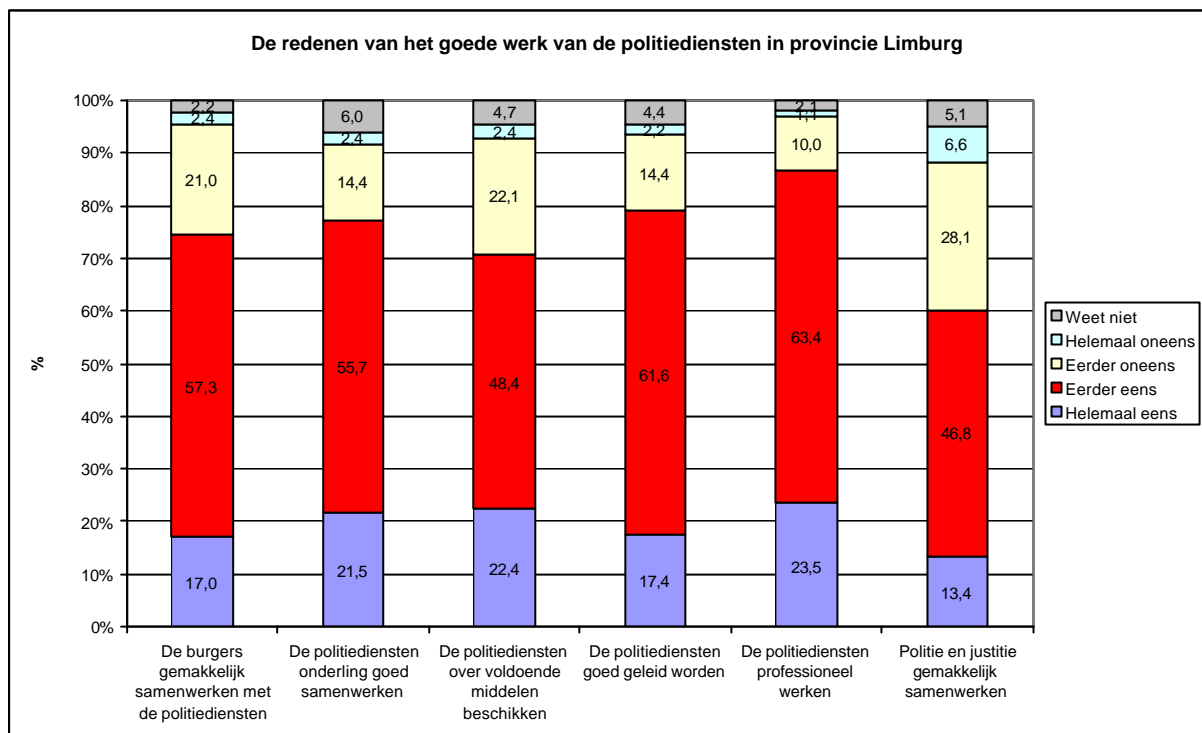

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2009 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie Limburg is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (89% is helemaal akkoord of akkoord).

De burgers zijn eveneens de mening toegedaan dat de politie goed geleid wordt (79%), dat er een goede samenwerking is tussen de politiediensten onderling (77%) en met de burgers (74%) en dat de politie over voldoende middelen beschikt (71%).

De inwoners van de provincie Limburg die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over de bijdrage van de samenwerking tussen de politie en justitie aan de goede politiewerking: 60% van de bevroegde personen is “een beetje” of “helemaal akkoord”.

Wat betreft de professionele werking is 87% van de inwoners van Limburg akkoord dat dit bijdraagt tot de goede politiewerking, tegenover 89% op federaal niveau. Alle andere categorieën scoren in de provincie Limburg hoger dan op federaal niveau. Het verschil is het grootste met betrekking tot het beschikken over voldoende middelen: 71% versus 61% op federaal niveau.

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de ondervraagde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd naar de redenen hiervoor.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat de politie en justitie niet goed samenwerken (74%) en het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73%).

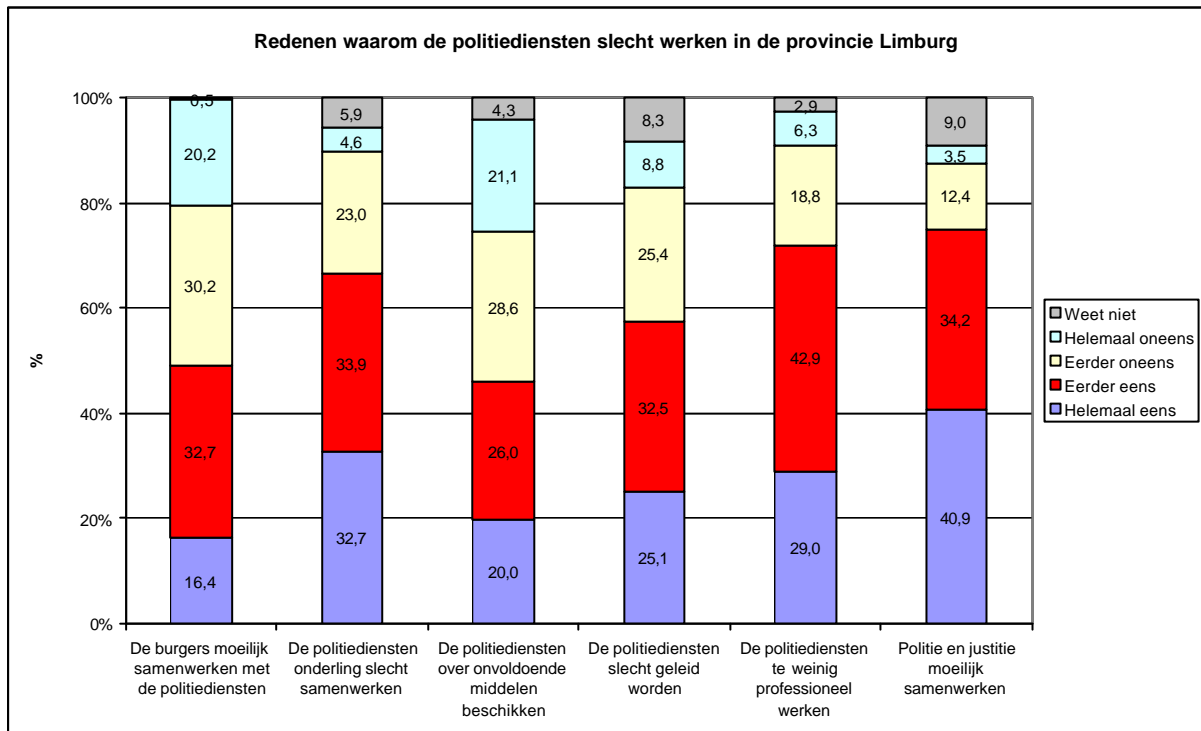

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2009 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

De twee voornaamste redenen, genoemd op het federale niveau, worden eveneens door de inwoners van de provincie Limburg als de belangrijkste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk genoemd. Zo is 75% van oordeel dat de politie en justitie onvoldoende samenwerken. 72% van de respondenten in de provincie Limburg meent dat de politiediensten te weinig professioneel werken. Ongeveer een derde van de inwoners van deze provincie, die van mening zijn dat de politie slecht werk levert, wijt dit aan de slechte samenwerking tussen de politiediensten onderling (67%). Tenslotte meent nog 58% dat de politie slecht geleid wordt. De overige aspecten worden in minder dan de helft van de gevallen genoemd.

De meeste percentages in de provincie Limburg liggen in de lijn van deze op federaal niveau. Grote verschillen zijn echter waarneembaar voor het beschikken over onvoldoende middelen en de slechte leiding van de politiediensten. Op federaal niveau worden deze aspecten door 55%, respectievelijk 67% als reden voor het slechte politiewerk aangeduid. De provincie Limburg scoort hier lager – dus beter – met percentages van respectievelijk 46% en 58%.

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

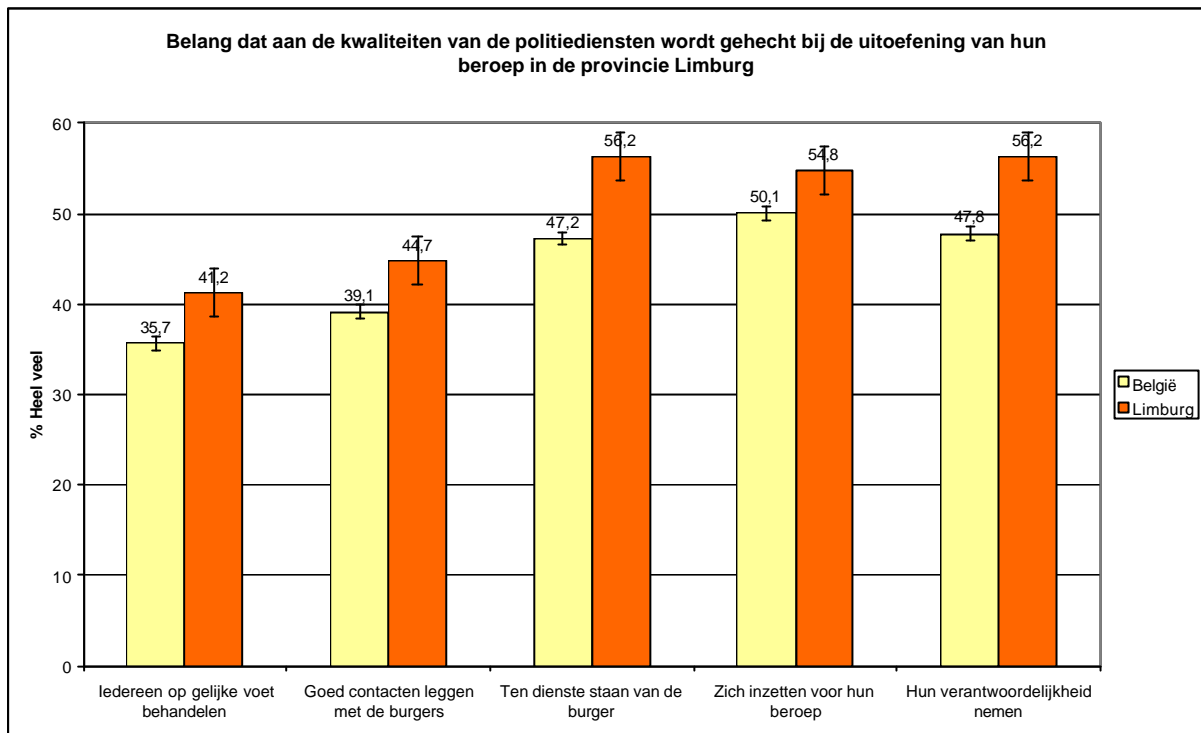

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie Limburg in 2006 (*helemaal eens*). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De grafiek geeft de percentages weer voor de respondenten die meenden dat de politiemensen bij de uitoefening van hun beroep HEEL veel belang hechten aan de betreffende kwaliteit.

Het verantwoordelijkheidsgevoel, de dienst naar de burger toe en de inzet voor hun beroep, worden door meer dan (ruim) de helft van de ondervraagde burgers in de provincie Limburg geheel erkend.

Iets minder dan de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het leggen van goede contacten met de burgers en het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk. Wat het gelijk behandelen van de burgers betreft, betekent dit dat, omgekeerd, bijna één op vijf vindt dat dit niet echt (13,5%) of helemaal niet (5,8%) tot uiting komt bij de politiemensen in de uitoefening van hun beroep.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie Limburg meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten en dit voor iedere categorie op significante wijze.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

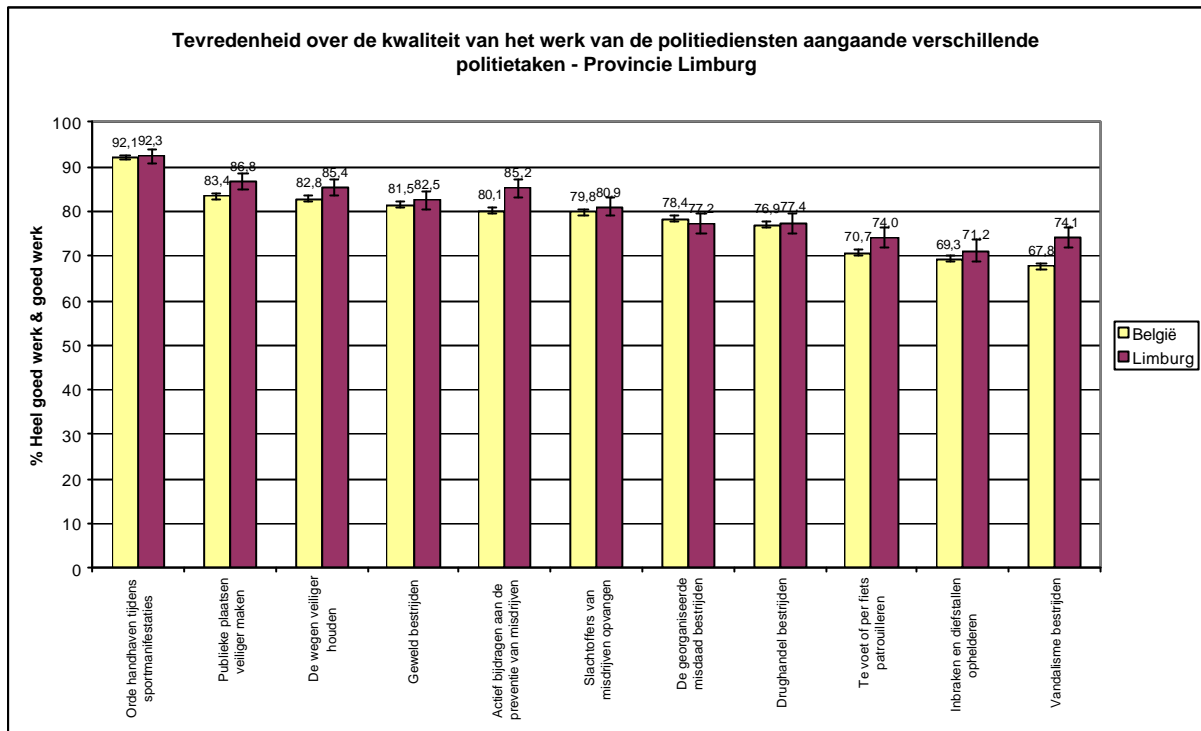

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2009 in de provincie Limburg (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de burgers in de provincie Limburg gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat.

Ruim **90%** van de mensen is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties. Dit is ook op federaal niveau de meeste gewaardeerde politietak.

80 tot 87% vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger maken van de publieke plaatsen, de wegen veiliger houden, actief bijdragen aan de preventie van misdrijven, geweld bestrijden en slachtoffers van misdrijven opvangen.

Ruim **70 à 77%** van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drughandel, vandalisme bestrijden, patrouilleren te voet of per fiets en diefstallen en inbraken ophelderen.

Verschiedende politietaken worden in de provincie Limburg meer gewaardeerd, vergeleken met het federale niveau. Er is een significant verschil van 3 tot 6% waarneembaar voor: publieke plaatsen veiliger maken, wegen veiliger houden, preventie van misdrijven, patrouille te voet / per fiets en het bestrijden van vandalisme.

7.6. De wijkagent / buurtinspecteur

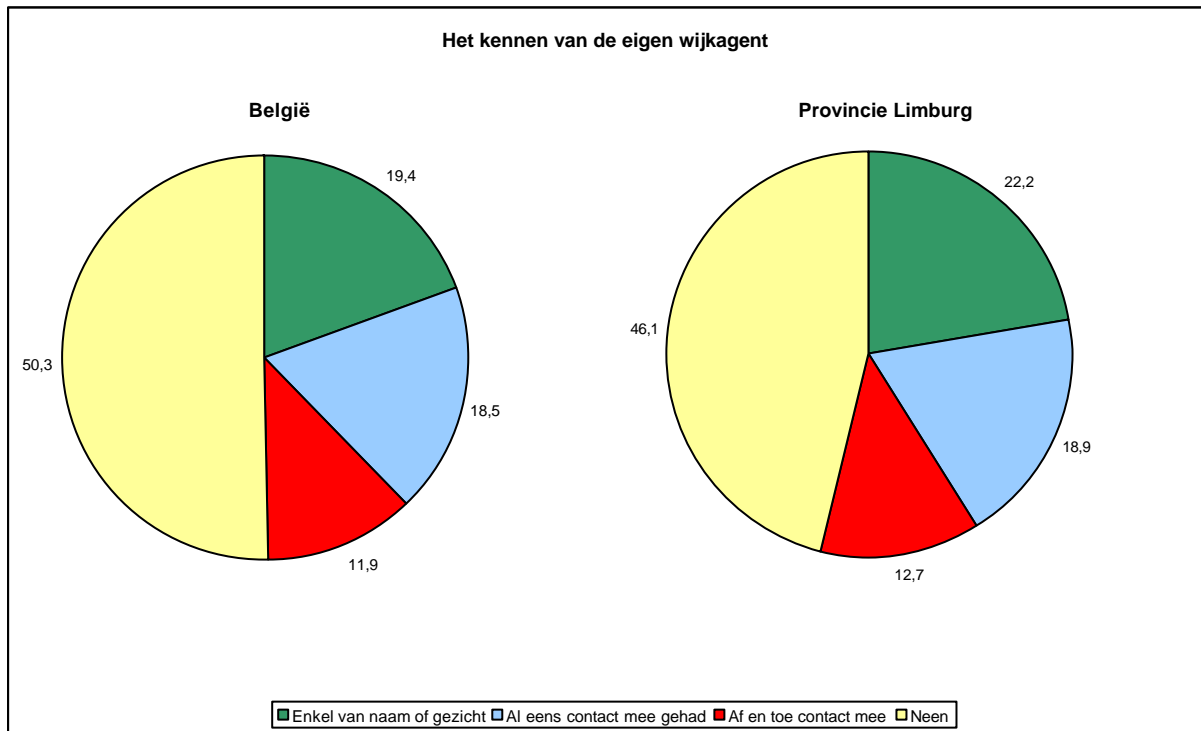
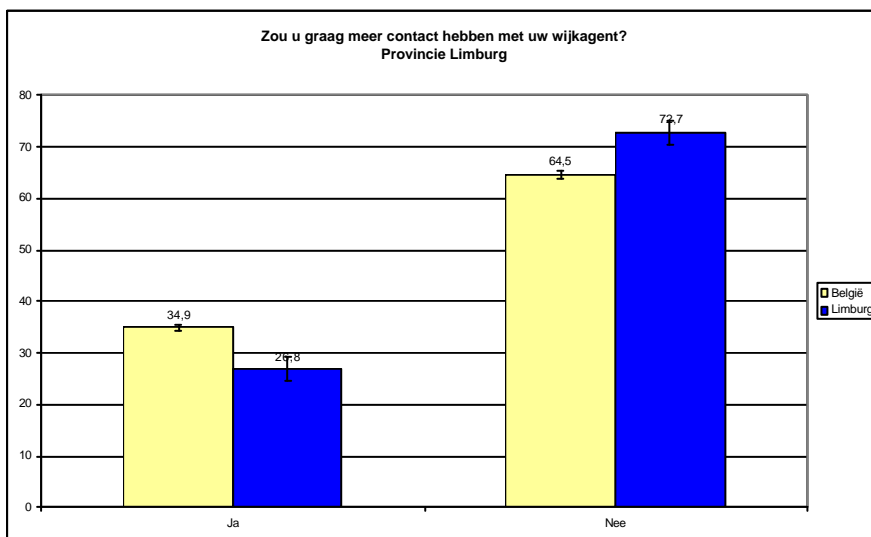

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2009, in België en in de provincie Limburg (Tabel: VG pol E.1).

De helft van de Belgische populatie verklaart de wijkagent / buurtinspecteur niet te kennen. In de provincie Limburg is dit iets minder: 46% van de inwoners kent hem of haar helemaal niet. Niettemin zou 27% van de Limburgse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 35% op niveau van het land.

Onder de respondenten in de provincie Limburg die hun wijkagent wel kennen, kent 22% hem/haar van zien of naam, 19% heeft reeds contact gehad met de wijkagent en bijna 13% heeft af en toe contact met zijn/haar wijkagent.

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel:VG pol. E.2.)